

konsekvens. Det er måske nok så interessant for et demokrati i dag, hvordan et civiliseret europæisk samfund, et demokrati, kunne opleve fra først i 1920'erne og frem til 1933, at op til nogle og fyre procent af vælgerne støttede et parti, der på programmet havde udryddelse af en befolkningsgruppe. Og at man i de grænseegne af Tyskland, der lå tættest på Danmark, havde de højeste procenter, var måske nok en overvejelse værd.

Det viser sig jo al fald, at hvis man uden modsigelse tillader accept af partier, der render rundt med et diskriminerende, intolerant budskab, så er det farligt, for det fører til ligestilling, og det fører til, at man skal have prygelknaber.

Efter Holocaustkonferencen blev jeg skældt meget ud i nogle danske medier, fordi jeg sammenlignede metoderne i et dansk parti – det mest danske i dette Folketing, siger man – med de metoder, som Hitler brugte. Jeg har svært ved at se forskel på, at man går ud og siger, at det er de fremmedes skyld, at al hjemmehjælp i Danmark er dårlig, og at man i Tyskland sagde, at når der var huller i vejen eller man tabte en krig eller havde økonomiske problemer, var det jødernes skyld.

Mekanismen var den samme, nemlig at udnævne én veldefineret gruppe til prygelknabe for alt i denne verden.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvad nogle partier gør. Jeg vil bare sige, at vi i det politiske system immer væk også har et ansvar for, at den sprogbrug og de metoder, vi bruger i et demokrati, vi kender i dag i Danmark, også er af en sådan karat, at det ikke fører til, at nogle – ikke her i Folketinget, men galninge ude i det danske samfund – mener, at det er legitimt at gøre hvad som helst over for de mennesker, der lever på en anden måde end vi.

Det er læren fra holocaust. Det er læren fra den del af holocaust, der startede i 1923 og sluttede i 1933, og det var det, Holocaustkonferencen også handlede om. Så lad være med at lade debatten drukne i arkivdiskussioner. Det er synd både for ofrene og for Danmark.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg deler til fulde hr. Peter Duetofts aversion mod nationalsocialismens gøren og laden før og under Anden Verdenskrig. Men ud fra hr. Peter Duetofts ambition om, at bevidstheden og ikke mindst indlæringsniveauet og vidensniveauet

blandt unge i det danske samfund skal være større, har jeg svært ved at forstå, at det ikke også er vigtigt, at danske børn og unge kender den danske historie og ikke lever i den lidt naive forestilling om, at Danmark var et stærkt land i forbindelse med de allierede, der søreme skulle sørge for at få nedkæmpet Hitlers rædselesregime. For kendsgerningen er, at meget af det, der foregik fra danske myndigheders side og fra danske politikeres side i starten af krigen, bestemt ikke var modstand. Det er vel også et vigtigt budskab. Det kan vi kun få dokumenteret og få frem, hvis arkiverne bliver åbnet. Er hr. Peter Duetoft ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan bare sige til hr. Peter Duetoft, at netop med hensyn til det, som hr. Peter Duetoft gerne vil have frem, nemlig åbne arkiver, gør hr. Peter Duetoft sig selv en bjørnetjeneste ved at støtte den formulering, som regeringen har valgt, for den sikrer nemlig ikke fuldt åbne arkiver. Den sikrer en så liberal mulighed i forhold til arkiverne som muligt, men den sikrer altså ikke åbne arkiver. Så derfor skal man i hvert fald ikke bruge den argumentation.

Jeg kan ligesom forstå af det, der bliver sagt af hr. Peter Duetoft, at der henvises til, at Dansk Folkeparti skulle kunne sammenlignes med noget af det, der foregik under Anden Verdenskrig. Der vil jeg da godt bede hr. Peter Duetoft komme med eksempler på det, for jeg mangler en fuldstændig forståelse af, hvor lighederne skulle være mellem et nazistisk regime og det, der foregår i dansk politik i dag. Der er stor forskel, kæmpeforskel, og derfor synes jeg, det vil være rart at få nogle eksempler på det. Det må hr. Peter Duetoft vel kunne komme med.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (SD):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er helt enig med hr. Kim Behnke. Selvfølgelig skal de åbne arkiver være med til at sørge for at højne bevidstheden om, hvad der skete dengang. Jeg mener faktisk også, at vi bør gribe fat i folkeskoleloven. Jeg mener også, at vi dér er nødt til at styrke historieundervisningen, for der er altså også noget dér, der er kikset fra 1975-loven og fremefter. Historieundervisningen er simpelt hen for ringe, og nogle steder er den faldet helt bort. Så jeg er helt enig i det.